

40 DANA ZA ŽIVOT

18. dan, 14. listopada 2023.

Nakana:

Molimo za cvjetanje radosti koju nosi roditeljstvo.

Sveto pismo:

„Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova je nagrada. Strelica u ruci ratnika - to su sinovi mladosti. Blago čovjeku koji njima napuni tobolac, neće se postidjeti kad se preo bude s dušmanom na vratima.“ (Ps 127, 3 - 5)

Razmatranje:

Nemojmo se zavaravati. Roditeljstvo nikad nije bilo lagano. Ali ostaje činjenica da se, ne tako davno, zaista rađalo više djece nego li danas. Ne želim da sada ulazimo u razloge zašto je tomu tako i što se dogodilo da se situacija toliko promijenila. Reći ću potpuno suprotno. Divim se današnjim roditeljima. Divim se osobama koje, premda ne baš uvijek toliko mlade (jer sve se kasnije odlučujemo za brak i roditeljstvo) prihvaćaju djecu. Naročito se divim onima koji prihvaćaju više djece. Troje, četvero pa čak i petero. Moje divljenje prema tim ljudima je još i veće s obzirom na moj poziv jer kao svećenik nemam svoju obitelj. Znam i svjestan sam što je sve potrebno djeci osigurati u današnjem svijetu. Materijalni zahtjevi su sve veći i veći, a sukladno tomu rastu i potrebe za ljubavlju koju djeca traže. Uključimo li u to sve dostupnije pogubne sadržaje koje moderni svijet nudi, nije nikakvo čudo što se sve kasnije odlučujemo za roditeljstvo. Prirodno je osjetiti strah pred nečim tako velikim i tako nepoznatim. Namjerno sam iz ovih uvodnih misli izbacio Boga. Jer tako izgleda ukoliko svoj život promatramo isključivo zemaljskim očima. Gotovo da ništa ne bismo niti učinili u životu jer bi nas strah i mogućnost neuspjeha jednostavno paralizirali. Ali kao vjernici, pozvani smo, pa čak i dužni u svaki dio svog života pustiti Boga. To i jest ono što on čeka. Da ga pustimo u vlastiti strah, vlastitu nesigurnost i da nam na našim najslabijim područjima pokaže kolika je njegova snaga. Kaže Ps 127 odmah na početku: „Ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Gospodin grada ne čuva, uzalud stražar bdi.“ Primijenimo to na fokus našeg današnjeg razmatranja. Ako u odgoju djece s Bogom ne surađujemo, uzalud se mučimo kao roditelji. Ne znači to da samo uzmemo kronicu u ruke i čekamo da nam Bog odgoji djecu. Potrebno je: i čitati što kažu stručnjaci, i poslušati savjete koje daju stariji, i razmjenjivati iskustva s drugim roditeljima, ali u sve to uključiti naziv ovog psalma: *predanje Providnosti*. Inače, ukoliko nam ta dimenzija izostane, velika je šansa da ćemo negdje na putu odgoja posustati. Velika je šansa da će nam se oduzeti ono što roditeljstvo čini toliko privlačnim, a to je radost gledanja odrastanja djece. Počnemo li promatrati vlastitu djecu kao Gospodnji dar koji se razvija do punog sjaja tada radost roditeljstva neće izostati. I neće nam biti dovoljno

jedno dijete kojem ćemo pružiti sve što kao ljudi možemo, bez da se sami mi roditelji prepustimo u odgoju Providnosti. Koliko gledam u vlastitom djetetu dar Božji? Dar kojeg je Bog povjerio baš meni i mom/mojoj suprugu/supruzi? Koliko vlastito dijete promatramo kao nagradu koju nam je Bog dao jer je imao povjerenja u nas da ćemo mi tu nagradu najbolje znati „iskoristiti“ da ona dođe i iskoristi sve svoje talente? Dijete se u spomenutom psalmu uspoređuje sa strelicom u ruci ratnika. Strijele u ratnika su znak sigurnosti. Jer ratnik sa strijelama može neprijatelja gađati izdaleka i spriječiti ga da nam se uopće približi. Na taj način strijela u ruci ratnika daje nam sigurnost. Djeca su ono što daje sigurnost roditeljima. Budimo iskreni i otvoreni prema sebi te priznajmo da, kada budemo stari i bolesni, jedino su djeca ta koja će nas posjećivati i voditi brigu o nama. Neće to učiniti pas ili mačka. Nego dobra, normalna djeca koja su odgojem dosegli puni sjaj svoje ljudskosti. Stoga zaista istinito zvuči daljnja misao psalma koju možemo u skladu s razmišljanjem reći i ovako: blago čovjeku koji djecom napuni kuću, neće se postidjeti, jer u starosti neće biti sam.

Molitva:

Svemogući Bože, istina je da smo sve manje sretni u svome roditeljstvu. Pogledaj na muku koja tišti današnjeg oca. Na količinu posla koju mora obaviti kako bi priskrbio iole normalan život i ženi i djeci. Pogledaj nevolju koja pritišće današnju majku. Uz sve poslove koje mora obaviti, i dalje je ostala i jest stup obitelji. Pomozi im, pošalji im svoga Duha da u redovitosti odgajanja osjete slast i utjehu koju jedino Ti daješ. Po Kristu Gospodinu našem, amen.

PSALAM 12:

U pomoć, Gospodine, jer nestaje pobožnih, vjernosti nema više među ljudima!
Svatko laže svome bližnjemu,
govori usnama lažljivim i srcem dvočlunim.
Istrijebi, Gospodine, sve usne lažljive i jezik hvastavi;
one što zборе: »Jezik je naša snaga, naše su usne za nas: tko nam što može?«
»Zbog nevolje tlačenih i jauka ubogih sada ću ustati« – govori Gospodine –
»spasenje donijet' onom tko ga želi.«
Riječi su Gospodnje riječi iskrene, srebro prokušano, od zemlje odvojeno, sedam puta očišćeno.
O Gospodine, ti ćeš bdjeti nad nama, od naraštaja ovog čuvat' nas svagda, pa nek' se okolo vrzu zlotvori, nek' se izdižu ljudi najgori.